

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 310/2016
14.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Ј., због кривичног дела давање мита из члана 368. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Ј., адвоката Мр. Н.Ј. из Б., поднетом против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду 7К.бр.421/14 од 02.12.2015. године и 7К.бр.421/14, Кв.бр.1291/15 од 22.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Ј., адвоката Мр. Н.Ј., поднет против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду 7К.бр.421/14 од 02.12.2015. године и 7К.бр.421/14, Кв.бр.1291/15 од 22.01.2016. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду 7К.бр.421/14 од 02.12.2015. године, на основу чл. 261. и 265. ЗКП, досуђени су трошкови кривичног поступка окривљеном В.Ј. у износу од 655.500,00 (шестопедесетпетхиљадапетсто) динара који се имају исплатити на текући рачун окривљеног В.Ј. број ..., који се води код В.І. а.д. Б., на име трошкова ангажовања браниоца током кривичног поступка, који трошкови падају на терет буџетских средстава суда, а који ће се исплатити у року од 60 дана од правноснажности решења, док је са вишком захтева за накнаду трошкова поступка преко досуђеног, а до траженог износа од 925.500,00 динара, одбијен захтев браниоца окривљеног од 11.08.2015. године, као неоснован.

Решењем Трећег основног суда у Београду 7К.бр.421/14, Кв.бр.1291/15 од 22.01.2016. године, делимично је уважена жалба бранилаца окр.

В.Ј., адвоката Н.Ј. и Р.Ј. од 11.12.2015. године и преиначено решење Трећег основног суда у Београду К.бр.421/14 од 02.02.2015. године тако што су окр. В.Ј. досуђени трошкови кривичног поступка у укупном износу од 786.600,00 динара, који се имају исплатити на означени текући рачун окр. В.Ј., на име трошкова кривичног поступка, у року од 60 дана од правноснажности решења, док је у преосталом делу жалба бранилаца окр. В.Ј., адвоката Н.Ј. и Р.Ј. изјављена на решење Трећег основног суда у Београду К.бр.421/14 од 02.12.2015. године, одбијена као неоснована.

Бранилац окр. В.Ј., адв. Мр. Н.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона – чл. 261, 265. и 78. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев основан и да је повређен закон на штету окр. В.Ј. у погледу трошкова кривичног поступка, да усвајањем захтева за заштиту законитости решења Трећег основног суда у Београду 7К.бр.421/14 од 02.12.2015. године и 7К.бр.421/14, Кв.бр.1291/15 од 22.01.2016. године преиначи тако што ће усвојити жалбу бранилаца окривљеног, адвоката Мр. Н.Ј. и Р.Ј. од 11.12.2015. године и досудити трошкове кривичног поступка, поред износа од 786.600,00 динара досуђених побијаним другостепеним решењем, још износ од 138.900,00 динара или укупно 925.500,00 динара и наложити рачуноводству суда исплату наведеног износа, као и трошкове састава жалбе у износу од 22.500,00 динара, у року од 15 дана од дана доношења решења или да побијано другостепено решење укине у ставу другом изреке и предмет врати ванрасправном већу Трећег основног суда у Београду на поновни поступак и одлучивање о жалби окр. В.Ј. против првостепеног решења истог суда 7К.бр.421/14 од 02.12.2015. године у делу у којем је одбијен захтев окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка преко износа од 786.600,00 динара до 925.500,00 динара или да побијана решења укине у одбијајућем делу и предмет врати Трећем основном суду у Београду на поновни поступак и одлучивање о захтеву окривљеног за исплату трошкова кривичног поступка.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. В.Ј. је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним решењима повређен закон- одредбе чл. 261. и 265. у вези са чланом 78. ЗКП, на штету окр. В.Ј., одбијањем захтева окривљеног за накнаду трошкова поступка за радње предузете од стране два изабрана браниоца. С тим у вези бранилац наводи да трошкови кривичног поступка, као издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до завршетка (члан 261. став 1. ЗКП) који обухватају, између осталог, награду и нужне издатке браниоца (члан 261. став 2. ЗКП), у конкретном случају падају на терет буџетских средстава суда,

сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП и да је одредбом члана 78. став 3. ЗКП прописано да један окривљени може имати истовремено највише пет бранилаца, па се окривљеном имају досудити наведени трошкови за два браниоца, које је имао у оквиру броја дозвољеног законом, за све радње којима су присуствовала оба браниоца, а што је у конкретном случају било неопходно с обзиром на оптужбу против окривљеног.

Из списка предмета произлази да је правноснажним решењем Трећег основног суда у Београду 7К.бр.421/14 од 12.03.2015. године, обустављен кривични поступак против окр. В.Ј. због кривичног дела давање мита из члана 368. став 2. КЗ, по оптужници Вишег јавног тужиоца у Београду Кт.бр.1030/10 од 03.03.2011. године, која је преименована у оптужни предлог, чије заступање је преузео Трећи основни јавни тужилац у Београду и који је прецизиран актом Трећег основног јавног тужиоца Кт.бр.2521/14 од 09.03.2015. године, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења. Након доношења тог решења, бранилац окривљеног, адв. Мр. Н.Ј. поднео је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, који, између осталих, обухватају и трошкове за процесне радње које су предузете у току поступка истовремено од стране два изабрана браниоца окривљеног, а који се односе на одбрану у истрази од 06.11.2010. године и на главном претресу од 13.09.2012. године, 21.01.2014. године и 20.02.2014. године, као и на поднесак од 01.06.2014. године.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 1. тач. 1) до б) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члана 103. став 3), као и награда вештака и стручног саветника падају на терет буџетских средстава суда кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, што ће се изрећи у решењу, односно пресуди, а одредбом члана 78. став 3. ЗКП прописано је да један окривљени може имати истовремено у поступку највише пет бранилаца, а да се сматра да је одбрана обезбеђена када у поступку учествује један од бранилаца.

Из цитираних законских одредаба произлази да је одбрана окривљеног обезбеђена када у поступку учествује један од више бранилаца и да следствено томе трошкови кривичног поступка из члана 265. став 1. ЗКП који падају на терет буџетских средстава суда, обухватају награду и нужне издатке само за једног браниоца. Самим тим, у ситуацији када окривљени за своју одбрану изабере више бранилаца трошкове одбране-награду и нужне издатке сваког наредног браниоца сноси сам окривљени, без обзира на исход поступка.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да су побијаним правноснажним решењима, правилном применом одредаба чл. 261. став 1. и став 2. тачка 7) и 265. став 1. у вези са чланом 78. став 3. ЗКП, окривљеном досуђени трошкови кривичног поступка на терет буџетских средстава суда на име награде и нужних издатака само у односу на једног изабраног браниоца, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окр. В.Ј. о повреди наведених законских одредаба оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, а на основу члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.